

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad nº 99

(octubre de 2018)

**Las tareas de construcción
de la IV Internacional**

Rusia, Palestina, Unión Europea,
México...

LA VERDAD

Un acord pel Brexit?

El dimecres passat s'anunciava un projecte d'acord entre la Unió Europea i el govern britànic sobre les condicions del Brexit. Un document de 585 pàgines que no es va fer públic tot esperant que Theresa May, la Primera Ministra britànica, ho exposés al seu gabinet. Un editorialista polític del diari The Guardian resumia així l'anunci de l'acord: "El pla de May pel Brexit: un govern dividit, un partit dividit, una nació dividida". Un altre diari britànic parlava de May, com una "supervivent", mentre que a l'altre costat del Canal de la Manxa, Le Monde qualificava l'acord com un "pas decisiu" i fins i tot un èxit per May, un èxit d'acudit com veurem.

Cal destacar que aquest acord era imprescindible per evitar una sortida sense acord al març de 2019, data prevista en els tractats per a la sortida definitiva de la UE. Però, un vegada que sigui aprovat pels caps d'estat europeus, l'acord haurà de ser aprovat posteriorment pel Parlament britànic, una concessió que May es va veure obligada a fer al Partit Laborista i a l'ala dels "hard Brexiters" (els "durs" pro-Brexit) del seu propi partit. Així i tot, l'anunci d'un acord en el si del govern britànic i a la Cimera Europea prevista pel 25 de novembre era l'última oportunitat d'evitar una sortida sense acord.

Des del dimarts passat, quan May va anunciar una reunió d'urgència del seu Govern per presentar el seu pla, van començar a aparèixer informacions parcials en la premsa i el grup dels hard Brexiters, dirigit pel diputat Jacob Rees-Mogg, va declarar la seva oposició. Boris Johnson, exministre d'Exteriors, que va dimitir del seu lloc al juliol, ha definit l'acord com un "truc de país vassall".

May ha passat una primera dificultat al seu propi govern. La reunió de gabinet celebrada dimecres passat amb aquesta qüestió com a únic assumpte del dia va durar cinc hores i va acabar amb "una decisió col·lectiva". El Guardian ha revelat que onze ministres es van oposar a l'acord durant la reunió, mentre que disset van estar a favor. May es va donar per satisfeta en poder confirmar que cap ministre havia amenaçat en dimitir "malgrat les decisions difícils i incòmodes". Una alegria que va durar poc, perquè dos dies després van dimitir 4

ministres entre ells el "negociador" del Brexit, Dominic Raab. Jacob Rees-Mogg va confirmar immediatament la seva oposició, anunciant que els seus partidaris votaran en contra al Parlament i que "no li sorprendria" que alguns diputats presentessin una moció de confiança per fer caure a May com a cap del govern. El DUP, partit unionista d'Irlanda del Nord, també ha expressat la seva oposició al pla governamental. Sammy Wilson, un dels seus diputats, ha declarat que "és un acord pobre, un mal acord, l'acord que la pròpia primera ministra va anunciar que no acceptaria. La gent s'escandalitzarà amb aquest resultat". Recordem que són els 10 diputats del DUP els qui permeten a May gaudir d'una majoria en la Cambra dels comuns després de les eleccions de juny de 2017, de resultats catastròfics per als Conservadors. En aquestes condicions, el preacord ha de ser votat a la cambra dels Comuns, i no és segur que May aconsegueixi la majoria dels 650 diputats

Per la seva banda, i d'acord amb la resolució adoptada pel congrés del Labour Party al setembre, el seu secretari general, Jeremy Corbyn, ha declarat que "és un mal acord que no serveix als interessos del país", afegint que "clarament, si el govern és derrotat sobre aquesta qüestió absolutament central del seu programa, haurà demostrat que és absolutament incapaç de governar i incapaç de resoldre les qüestions prioritàries per al país".

May esperava encara poder comptar amb el suport d'una minoria de diputats del Labour Party, entre ells, aquells que van fer campanya en 2015 pel Brexit al costat dels Conservadors o amb el partit d'extrema dreta UKIP. Però també és possible que es decideixin finalment per votar en contra, al costat dels hard Brexiters de Jacob Rees-Mogg.

Quin és el contingut de l'acord?

El nucli dels desacords està pel que fa a Irlanda del Nord i el fet que, quan el Regne Unit se situï fora de la UE, caldria restablir els controls duaners i d'identitat a la frontera amb la República d'Irlanda. L'acord preveu l'establiment d'una "xarxa de seguretat en el Mar d'Irlanda", i, de fet, Irlanda del Nord seguiria dins

del Mercat Comú, i els controls de duanes s'aplicarien al comerç entre aquesta i la Gran Bretanya. Per als defensors de l'ocupació d'Irlanda del Nord, es tractaria d'un pas inacceptable cap a la separació del Regne Unit. A més, Gran Bretanya seguiria durant un període indefinit, fins a la signatura d'un nou acord comercial, dins de la unió duanera de la UE, i es compromet a respectar la reglamentació europea, a no revisar les normes mediambientals i socials per no donar avantatges competitiu a les seves empreses, i a adoptar diverses directives relatives als impostos. A més, un comitè paritari del Regne Unit i la UE decidirà la data de sortida del Gran Bretanya de la unió duanera. Un acord en aquests termes s'oposa frontalment als projectes dels hard Brexiters, pels qui el Brexit hauria de permetre al Regne Unit convertir-se en un paradís fiscal totalment desreglamentat, que podria acollir als capitals especulatiu del món sencer, i que podria signar acords de lliure comerç amb els Estats Units i els països de la Commonwealth.

Finalment, l'acord no adopta cap decisió pel que fa a moltes qüestions comercials importants, que queden reservades per a un futur acord comercial. Entretant, la UE restablirà les tarifes duaneres sobre les exportacions de peix de Gran Bretanya, que prohibirà l'accés a les seves aigües territorials als pescadors europeus. Es tracta d'un punt de desacord important entre la UE i el Regne Unit, que exporta la majoria de la seva pesca als països de la UE, per més d'1.000 milions de lliures esterlines a l'any. Un altre punt de tensió és l'accés dels bancs de la City al mercat financer europeu. L'acord preveu un accés limitat equivalent al dret d'accés dels bancs americans i japonesos. El despatx de l'advocat internacional, Hogan Lovells, estima que l'acord cobreix solament una quarta part de les activitats financeres entre el Regne Unit i la UE.

El govern de May està lluny d'haver superat una crisi en la qual el que està en joc, en última instància, és el lloc dels grans grups financers dins del mercat mundial. Michel Barnier, negociador per part de la UE, ha cridat al parlament britànic "a assumir les seves responsabilitats", però s'ha vist obligat

a confessar que “serà difícil transformar aquest acord provisional en acord definitiu (...). El camí és llarg i serà tal vegada difícil garantir una sortida de la UE en un bon ordre.”

La podridura de la Unió Europea

Fa una setmana explicàvem en la Carta setmanal com les polítiques de la Unió Europea i els governs que se sotmeten a ella, que destrueixen les conquestes socials, base de la civilització, porten a Europa al caos. Cada dia que passa es fa més evident que les institucions de la UE, al servei del capital financer, estan en plena descomposició. Aquesta situació és el resultat, d'una banda, dels interessos contradictoris de les burgesies nacionals, els monopolis i

els interessos de la burgesia nord-americana que, amb Trump, contràriament al que succeïa en el passat, prefereix prescindir de la UE i, d'altra banda, l'oposició dels pobles, creixent des del referèndum de 2005 contra el Tractat constitucional europeu.

Cada vegada està més clar que els interessos contradictoris de les burgesies impedeixen la unificació d'Europa. I, no obstant això, l'economia europea és un tot, els intercanvis de tot tipus són imprescindibles per a la supervivència de pobles i nacions. Les fronteres dels Estats nacionals són frens al desenvolupament. Però el capitalisme, és a dir, la propietat privada dels mitjans de producció, no pot resoldre aquesta contradicció. Per això la suposada uni-

ficació per a dalt és caòtica i multiplica el caos actual.

Enfront d'aquesta situació, no hi cap una sortida nacional, cap possibilitat de tornar a la pesseta, la lira o el franc. Com assenyalava Trotsky el 1940, “La unificació econòmica és per a Europa qüestió de vida o mort. Però realitzar aquesta tasca no incumbeix als actuals governs, sinó a les masses populars, encapçalades pel proletariat. Europa ha de convertir-se en els Estats Units Socialistes, si no vol convertir-se en la tomba de la vella civilització.” Paraules, avui, si cap, més actuals. Aquesta és la base material del internacionalisme, de la necessitat del combat unit dels treballadors i els pobles d'Europa contra el capital, les seves institucions i governs.

Calendari POSI commemoratiu

En 2019 es compleixen 100 anys de la fundació de la 3ª Internacional

Al març de 2019, es va reunir a Moscou el 1er congrés de la 3ª Internacional. Els dirigents bolxevics eren conscients que la supervivència del primer estat obrer de la història, depenia de l'extensió de revolució per tot el món. Aquest calendari inclou un petit relat de la seva història. Ara, 100 anys després, commemorem la seva fundació i publiquem aquest calendari com una petita ajuda per finançar les nostres activitats. Demana-ho als nostres camarades o sol·licita-ho per correu electrònic al preu de 5 €

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web:: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1° 3A). 28004 - Madrid
Telèfon: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta